

До складу станції входить гідрогрупа, метеогрупа з агрометеорологом. Колектив станції дружній, середній вік працівників станції становить 42 роки. Незважаючи на нинішні складні умови, невелику зарплату, застарілі прилади і обладнання, працівники станції забезпечують якісне виконання планових завдань, своїми силами виконують поточні ремонтні роботи приміщення станції, доглядають за територією станції.

Отже, гідрологічна станція Чортків, яка є структурним підрозділом Тернопільського обласного центру з гідрометеорології забезпечує місцеві органи державної влади, галузі економіки, населення, та інших споживачів інформацією загального користування про гідрометеорологічні умови, прогнозує та попереджає про небезпечні та стихійні гідрометеорологічні явища, а також здійснює гідрометеорологічне обслуговування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Матеріали гідрологічної станції «Чортків».

Хрущ Віта

Науковий керівник: доц. Потокій М. В.

РОЛЬ, МІСЦЕ ТА ЗНАЧЕННЯ ПАРФУМЕРНО-КОСМЕТИЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ (ПКП) В ЖИТТІ СУСПІЛЬСТВА

Косметична продукція є однією з найперспективніших серед інших непродовольчих товарів та має визначену тенденцію розвитку завдяки освоєнню нових видів сировини та сучасних технологій виробництва. Виробники прагнуть постійного вдосконалення з метою задоволення вимог усіх споживачів, для яких, в умовах сьогодення, косметика є повсякденною необхідністю у цивілізованому житті. Оскільки ця продукція безпосередньо діє на людський організм, то показники її безпеки є визначальним критерієм при виборі товару і їх важливість постійно зростає.

Аналіз косметичної галузі в Україні засвідчує наявність проблем у сфері виробництва та реалізації безпечної для споживача продукції. Чинні вимоги нормативів не відповідають європейському законодавству і не сприяють вільному переміщенню продукції з України на європейські ринки. Вони є суттєво застарілими, ефективно не відображають необхідного рівня якості косметичних засобів.

Згідно із визначеним курсом на європейську інтеграцію у цій сфері система технічного регулювання зараз входить в етап реформування. Тому важливим і актуальним є необхідність погодження і прийняття усіх вимог європейських регламентів щодо косметичної продукції та розроблення відповідного нормативно-технічного забезпечення із врахуванням особливостей вітчизняної косметичної галузі.

Парфумерно-косметична промисловість — галузь промисловості, підприємства якої виготовляють парфумерно-косметичні вироби (духи, одеколони, туалетні води, креми, пудру, зубні порошки й пасту, декоративну косметику тощо), ефірну олію та синтетичні запашні речовини [4]. ПКП включає в себе наступні виробництва: парфумерно-косметична, синтетичних запашних речовин, склотари (як допоміжна галузь) [8].

В ПКП здійснюється перехід до автоматичних ліній фасування продукції в тару [2]. Відомі три методи фасування парфумерних рідин косметичних препаратів у флакони: на поточно-механізованих або автоматизованих лініях, бригадою на конвеєрі, бригадою на столі. Використовується велика кількість різноманітних кислот з різними властивостями, однак найбільш застосовні бензойна, лимонна, молочна, саліцилова, оцтова і карбонові кислоти [1]. Також широко поширені зріджені гази, головним чином хладони, а також різні суміші з них. Більшість хладонів негорючі і вибухобезпечні, безбарвні, не мають запаху і смаку. Не рекомендується вибирати фреони для аерозолів, продукти яких містять значні кількості води в зв'язку з їх гідролізом [2].

На розвиток галузі впливають і деякі явища внутрішньогалузевого характеру, зокрема перенасиченість ринку окремими видами виробів, посилення конкуренції між фірмами, скорочення прибутку, зміни в тенденціях моди, посилення законодавчих вимог. Певний вплив

мають підвищення вартості витрат, необхідних для організації виробництва і збуту продукції, в першу чергу витрати на рекламу, що становлять понад 10% від торгового обороту [5].

В даний час в ПКП здійснюється перехід від окремих машин-автоматів до автоматичних ліній, що складається з ряду машин-автоматів. Широко впроваджуються автоматичні лінії для виробництва туб, фасування кремоподібних продуктів в туби, рідких продуктів у флакони; для виробництва, контролю та упаковки скла тощо. ПКП ведеться велика робота по заміні періодично діючих апаратів безперервно діючими, що забезпечують більш високу продуктивність, рівномірність споживання енергії, води, тепла, а також одне з найважливіших ланок технічного прогресу – автоматизацію і зростання продуктивності праці [7].

Згідно з класифікацією видів економічної діяльності (КВЕД), виробництво парфумних і косметичних засобів індексується позначенням 20.42. Цей клас виробництв включає виробництво парфумерних та косметичних засобів, а саме: а) парфумів та туалетної води; б) косметичних засобів та засобів для макіяжу; в) засобів для засмаги; г) засобів для манікюру та педикюру; ґ) шампунів, лаків для волосся, засобів для завивки та укладання волосся; д) зубних паст, порошків та препаратів для гігієни порожнини рота та фіксуєчих засобів для зубних протезів; е) засобів для гоління, у тому числі засоби для гоління та після гоління; є) дезодорантів та солей для ванн; ж) засобів для депіляції; з) виробництво косметичного мила. Окрім цього, умовно сюди відносять (як виняток) виробництво та очищення натуральних ефірних олій.

Парфуми та косметика складають особливу групу непродовольчих товарів, виконуючи різноманітні функції: вони задовольняють духовні та естетичні потреби людини, мають лікувально-гігієнічне призначення, впливають на самопочуття, зовнішній вигляд людини. Це товари повсякденного використання, без яких важко уявити сучасне і повноцінне життя людей.

Слово “парфумерія” має походження від латинського “parfume”, що означає “диміти, випаруються, видихати приємний запах”.

Сучасні парфумерні вироби в більшості є спиртовими розчинами багатокомпонентних сумішей запашних речовин і настоїв з приємним запахом. Деякі види парфумерних виробів мають вигляд порошку, крему, помади, паперу, свічок.

Головне призначення продукції парфумерно-косметичної промисловості – це створення приємного запаху для ароматизації тіла, одягу, побутових предметів, приміщень. Крім того, деякі засоби використовуються як гігієнічні та освіжаючі [6].

Якість запаху є головною властивістю парфумерної продукції, від якої залежить і ціна товару, і його конкурентоспроможність, і, врешті-решт, попит споживачів та рівень реалізації на ринку. Сприйняття запаху людиною – досить складне і неоднозначне явище. Воно таке ж багатогранне, як і сприйняття музики, живопису. Вплив запаху на людину має суб’єктивний характер, проте відомо безліч запахів, сприятливо впливають на людину, що дозволило створити цілу лікувальну систему – ароматерапію [2]. Все це свідчить про важливість парфумерних товарів і особливе значення їх в задоволенні потреб людини.

Найбільшу частку асортименту парфумерних товарів складають рідкісні вироби, які за змістом парфумерної композиції і за призначенням поділяються на духи “екстра” (зміст запашних речовин не менше 15%), духи (10%), туалетні води (не менше 6%), одеколон “екстра” (не менше 4%), одеколони (не менше 1,5%), запашні води (не менше 1%). Духи і туалетні води використовуються як засоби для ароматизації; одеколони – як гігієнічні, освіжні і ароматизуючі засоби; запашні води – як освіжаючі і гігієнічні.

Крім цих головних видів, в асортимент парфумерних товарів входять: а) ефірні масла (рожева, лавандова, шавлієва тощо), які застосовуються для ароматизації одягу, білизни, тіла та інших цілей; б) засоби для ароматизації приміщень і повітря, для ванн, (різні дезодоранти, освіжувачі повітря, курильні свічки тощо); в) парфумерно-косметичні набори, парфумерні набори (включають декілька виробів одного або різних найменувань в єдиному стильовому оформленні) [3].

За характером запаху парфумерні вироби виробляють з квітковим запахом, фантазійним, квітково-фантазійним. Вони також розрізняються за відтінком запаху – теплий, холодний, східний, шипровий; силою запаху – з “довгою” і “короткою” хвилями. Парфумерні запахи характеризуються й іншими показниками. Найважливішим серед них є стійкість запаху, якимірюється в годинах і нормується стандартом. Так, для духів “екстра” стійкість запаху

повинна становити не менше 60 годин, інших духів – 50 годин, туалетної води – 40 годин, одеколону “екстра” – 30 годин, інших одеколонів – 24 години.

У кожного народу з часом виробилося своє ставлення до парфумерних запахів і їх різноманітних відтінків, склався свій певний стиль і смак в парфумерії, властивий різним національним групам споживачів. Так, більшість англійських духів має запахи сухі, французьких – чуттєві й грайливі, італійських – світлі й темпераментні, арабських – пряні й солодкі [1].

На споживчому ринку асортимент парфумерних виробів підрозділяють за місцем виробництва (парфуми французькі, арабські, московські, львівські та ін.). За призначенням такі вироби поділяються на групи: 1). а) туалетна вода для жінок або чоловіків; б) парфуми вечірні або денні, дитяча парфумерія); 2) за консистенцією: а) парфуми рідкі, б) парфуми сухі, в) парфуми тверді, г) духи-крем); 3) за характером упаковки: а) в аерозольній упаковці, б) з пульверизатором, в) звичайні; 4) за матеріалом споживчої тари: а) флакон скляний, б) флакон фарфоровий; 5) за найменуваннями, б) за місткістю флакона та деякими іншими ознаками [8].

Косметичні товари мають свої особливості, які належать тільки цій товарній групі. Головні вимоги до них – нешкідливість для людини, оскільки вони безпосередньо контактують з тілом людини, вбираються шкірою. Вони повинні надавати сприятливий вплив на стан шкіри, волосся, зовнішній вигляд людини, його настрій. У різні періоди життя людини косметика вирішує різні завдання, тому методи використання і склад косметичних препаратів також різні. У першій половині життя людини головне місце займають питання гігієни та профілактики, в другій – запобігання передчасного старіння, тобто лікувальні функції [6].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Башура О. Г. Технологія косметичних та парфумерних засобів: навч. пос. для студ. фармацев. спец. вищих навч. закладів / О. Г. Башура, Н. П. Половко. – Вінниця: Вид-во “Нова книга”, 2008. – 256с.
2. Веретенников В. І., Тарасенко Л. М., Гевлич Г. І. Управління проектами: навч. пос. / В. І. Веретенников, Л. М. Тарасенко, Г. І. Гевлич. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 280 с.
3. Гудзь О. Є. Критерії безпеки парфумерно-косметичної продукції / О. Є. Гудзь // Харчова і переробна промисловість. – 2000. – №5-6. – С. 26-27.
4. Засоби косметичні для очищення шкіри та волосся. Загальні технічні умови: ДСТУ 4315:2004 – [Чинний від 2005-07-01]. – К.: Держспоживстандарт України, 2005, 2005. – 15 с. (Національний стандарт України).
5. Історія економічних вчень: Підручник / Л. Я. Корнійчук, Н. О. Татаренко, А. М. Поручник та інші; За редакцією Л. Я. Корнійчук, Н. О. Татаренко. – К.: КНЕУ, 1999. – 564 с.
6. Косметика. Належна виробнича практика (GMP). Керівництво по належній виробничій практиці (відпов. До ISO 22716:2007 Cosmetics – Good Manufacturing Practices (GMP) – Guidelines on Good Manufacturing Practices): Проект СОУ Правила GMP. – 2012 р. – К.: Асоціація “Парфумерія та Косметика України”. – 46 с.
7. Медичне і фармацевтичне товарознавство. Товари аптечного асортименту: нав. посіб для вищих нав. закл. / Б. П. Громовик, Н. Б. Ярмо, І. Я. Городецька, О. М. Корнієнко, Н. Л. Ханик. – Вінниця: Нова книга, 2011. – 496 с.
8. Солдатенко С. С., Кашченко Г. Ф., Головкин В. А. Полная книга по ароматерапии. Профилактика и лечение заболеваний эфирными маслами. – Симферополь: Таврида, 2005. – 480 с.